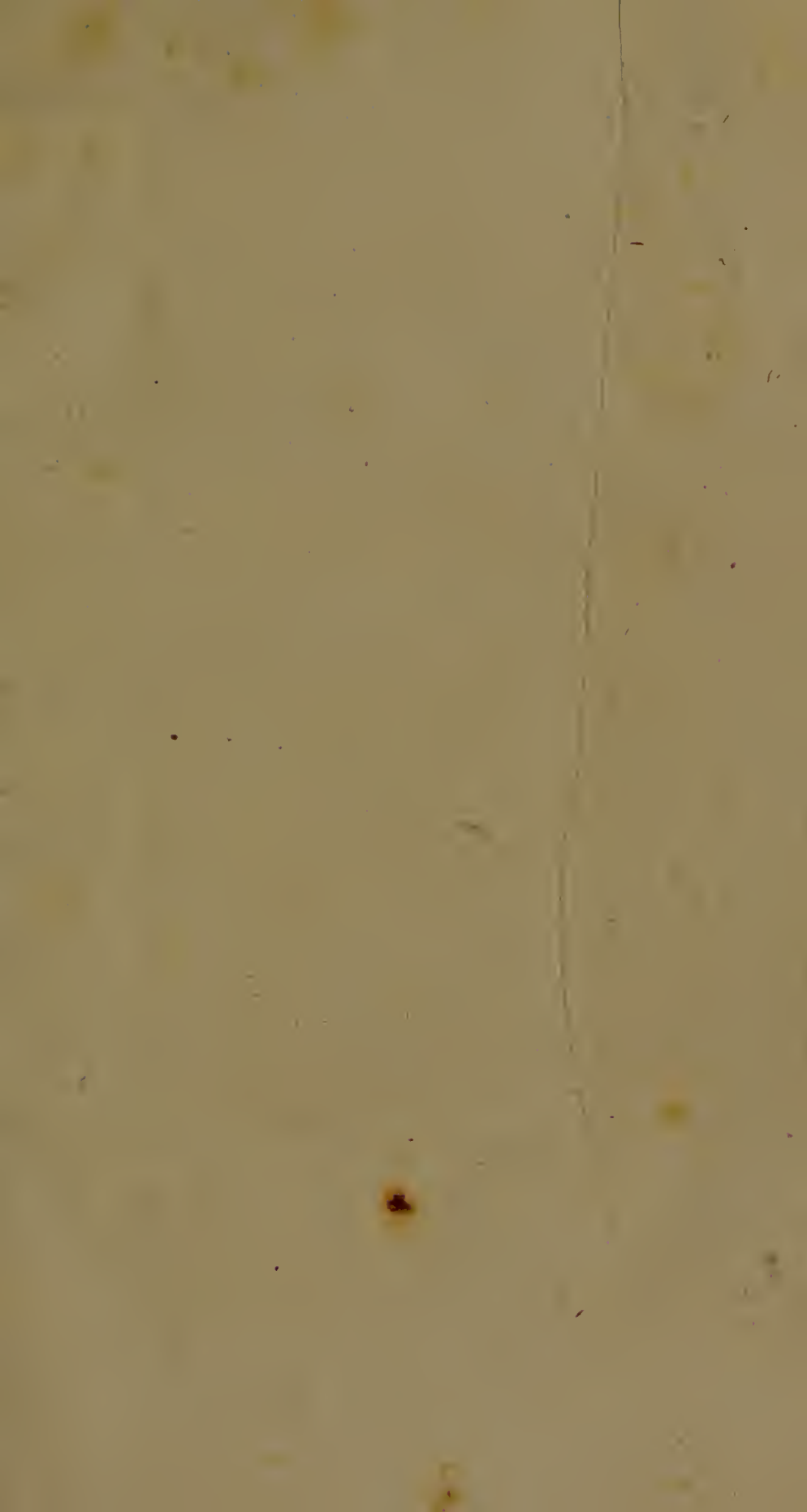




1511 / D
II F 137 ^B

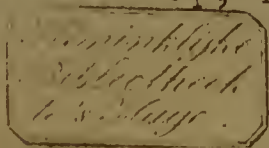


958/320

OPROEPING
VAN
ALLE REGERINGEN,
MAGISTRAATS-PERSONEN
EN
ARTZEN,
MET OPZIGT DER
MAATREGELLEN
TEGEN DE
GEELE KOORTS
TE BERAMEN.
NAAR HET HOOGDUITSCH
VAN
JOHANN FEILER,
ACADEMIE-LEERAAR DER GENEESKUNDE TE ALTDORF,
VRIJ GEVOLGD,
EN MET EENE DAARTOE BETREKLIJKE
VOORREDEN UITGEGEVEN
DOOR
J. W. KIRCHNER,
MEDICINÆ DOCTOR TE AMSTERDAM.

AMSTERDAM,

bij W. Holtrop, 1805.





A A N Z I J N E N

VOORMALIGEN LEERMEESTER,

D E N

WEL- EDELEN,

HOOG-GELEERDEN HEER

GERARDUS VROLIK, *M.D.*

Hoogleeraar in de Kruid- Ontleed- Natuur- en Verloskunde aan de doorluchte Schole te Amsterdam; insgelijks Hoogleeraar in de Verloskunde in het St. Pieters-Gasthuis; Lid der Commissie van Geneeskundig Toeverzigt voor de Stad Amsterdam en derzelver Jurisdictie; van het Geneeskundig Bestuur van den Amstel; tot het vervaardigen eener Pharmacopœa Batava, en van verscheiden geleerde Genootschappen,

W O R D T

WORDT DIT WERKJE

UIT ERKENNIS VOOR DESZELFS UIT-
MUNTENDE LESSEN EN ZOO VELE AN-
DERE BLIJKEN EENER OPRECHTE
VRIENDSCHAP

MET ALLEN EERBIED

DANKBAAR OPGEDRAGEN

DOOR DEN

VERTALER.

V O O R R E D E N.

Alhoewel ook de geele Koorts reeds veel vroeger tusfchen de keerkringen moge bekend geweest zijn, (*) is het echter flegts federd ruim twintig Jaaren, dat zich dezelve het eerst in de noordelijke provinciën van Noord-Amerika, voornaamlijk in de volkrijke Steden *Philadelphia*, *New-York*, *Boston* en *Baltimore*, als eene zeer befmettende ziekte geopenbaard, en, zederd het Jaar 1792 jaarlijks in de gemelde Steden zulk eene verfchrikkelijke verwoesting onder de Inwoners te weeg gebragt heeft, dat men niet zonder huivering de fterflijsten vandaar onder de oogen neemt. In het Jaar 1793, als wanneer die ziekte, welke volgens authentieke berigten oorfpronglijk van de West-Indiën naar Noord-Amerika is overgebragt geworden, voor het eerst allergeweldigst te *Philadelphia* heeft

(*) *Hillary*, Beobachtungen über die Luft und die damit verbundnen Krankheiten, auf der Inſel Barbados, Leipz. 1776. pag. 142. *Labat* Nouveau Voyage aux Isles Antilles, Vol. I pag. 435.

heeft gewoed, eene Stad, die omtrent 70,000 Inwoners binnen hare muren teld, wierden aldaar 70 — 90 — 100 menſchen dagelijks de ſlagtoffers van dezelve. Nog te meer ongelukkig en deerniswaardig tevens was het voor derzelver bewoners, dat deze ziekte geheel nieuwe verſchijnfelen opleverde, en hierdoor zich als eene nieuwe, tot dus verre geheel onbekende, of liever onopgemerkte ziekte voordeet; en uit dien hoofde een groot verſchil onder de geneeſheren heeft doen ontſtaan, over de wijze waarop dezelve beſt zoude moeten behandeld worden; ja zelfs over haren naam:— Zóó, dat Dr. *Rush* openhartig verklaart, deze ziekte in den beginne zoo zeer miskend te hebben, dat alle zijne lijdens ſtierven. (*)

Zederd dien tijd heerschte dezelve alle Jaaren wederom op nieuw, hoewel elke reize niet even zoo vernielende, als in het gemelde Jaar: er ſtierven echter meesten tijds in die Jaaren, wanneer de geele Koorts voornaamlijk hevig en aanhoudend woedde, 4000 a 6000 menſchen

(*) *M. Carrey's* ſhort account of malignant Fever &c. — door onzen Landgenoot, Dr. *N. C. de Fremery*, thans Hoogſchoolleeraar te Utrecht, in het Nederduitsch vertaald, en met verſcheiden voortreffelijke aanmerkingen verrijkt. Haarl. bij *Leesjes*, 1794. pag. 22 en vo'gg.

ſchen in de laatſtgemelde Stad; in de overige ſteden had naar evenredigheid dezelfde ſterfte plaats.

Meer en meer heeft ook gedurende dat tijdstip de kwaadaartigheid dezer ziekte toenomen, en is derzelver beſmettelijkheid allerevigſt geworden. De verwoestingen, onder de Inwoners hierdoor te weeg gebragt, verſchillen ſlegts zeer weinig van die geene, welke door de Orientaliſche peſt zoo dikwijls zijn ontſtaan. Bijzonder trof de Amerikaanſche Stad *Philadelphia* menigwerf dit betreuringswaardig lot. — De ellenden, welke deze grote koopſtad benevens hare naburen ook jaarlijks ondervindt, worden uit het navolgend Tafreel, ten minſten eenigzins kenbaar. (*)

In het eerſte oogenblik naamlijk der aanvangende geele koorts bevangt ſchrik, verbazing en jammer de gehele Stad en wordt gedurig groter en algemener, hoe meer de ziekte toeneemt; het anders zoo volkrijke en woelig *Philadelphia*, *New-York* &c., worden
in

(*) Über die Gefahr der Ausbreitung des gelben Fiebers in *Europa*, und über die kräftigſten und zuverlässigen Schutzmittel dagegen, von Dr. C. F. Hirtes, Nürnberg und Sulzbach 1804. Pag. 39.

in eens geheel stil en ledig, alle gegoedde Inwoners, en wie flegts kan, vlugten naar het land, of begeven zich; indien zulks niet voor hun mogelijk is, naar de afgelegene en meer gezonde strecken der Stad, verlatende niet zonder den grootsten nood hunne woningen. Alle handel en verkering is afgebroken; alle winkels worden gesloten; zelfs de lieden van het land, die anderzins levens-onderhoud uit dezelve behoeven, vermijden thans de pestachtige Stad, in welke de doodstilte flegts door de gedurig op elkander volgende lijkstatiën wordt afgebroken. Zelfs de gezonden, die anders dagelijks met elkander verkeerden, ontwijken zich onderling, uit vreze van zich te zullen besmetten; de vriend verlaat den zieken vriend; de broeder zijnen broeder! — Dan eerst, wanneer het getal der dooden zich aanmerkelijk begint te verminderen, het getal der herstellende dagelijks aanvangt te vermeederen, wanneer alles het afnemen der verwoestende ziekte duidelijk aantoonst, als dan eerst verlaten de overig geblevene gezonden, bevende, voor het eerst hunne woningen, openen langzaam hunne winkels, de gevlugten komen van het land naar de Stad terug, en van tijd tot tijd keert het leven en vertier weder, tot dat in een volgend jaar het treur-

toneel zich op nieuw begint te openen. Bij deze jaarlijksche sterften ware het niet te begrijpen, hoe evenwel de bevolking en het bloeijen van *Philadelphia* en andere steden niet aanmerkelijk afneemt, zo het ons niet bekend ware; dat door den handel jaarlijks eene menigte vreemdelingen aangeworven, en naar die streken overgevoerd wordt, om daar door het te kort schietende in de bevolking te dekken. (*)

Volgens de nauwkeurigste berekening heeft men gevonden, dat meestal van de *twee* zieken *er een* sterft, een verbazend getal van dooden, dat ons bewijst, hoe weinig de Amerikaansche geneesheren nog gevorderd zijn in de waare bestemming, voorbehoeding en genezing dezer kwaadaardigē ziekte.

Doch hoe groot het getal der aan deze ziekte gestorvenen in Noord-Amerika ook moge zijn, kan het toch nog niet worden vergeleken bij de sterften, die men in de West-Indiën en op sommigen der Antillische Eilanden door de gele koorts heeft ondervonden. Op deze laatste rekende men doorgaans dat van de drie zieken *twee* stierven. Het is genoeg bekend, hoe verschrik-

(*) Aangehaalde pl. bladz. 40.

schrikkelijk de sterfte, nu ruim voor twee Jaaren, op *St. Domingo*, *Demerarij*, *Berbice* en *Curacao* is geweest: op het laatste eiland stierven, op eenige weinige personen na, alle de manschappen van een aldaar liggend Oorlogs - Fregat binnen den tijd van 5 — 6 weeken, en op *Demerarij* en *Berbice* bleef van de *vijsf* zieken flegts *één* in 't leven.

Tot op het einde der laastvoorgaande eeuw kenden wij in Europa deze ziekte flegts uit berigten, en het was reeds ongevoelig tot eene gewoonte geworden, alle jaaren in de nieuwspapieren de verschriklijke sterften aangetekend te vinden, welke dezelve in Amerika veroorzaakt had, tot eindelijk in het Jaar 1800 de geele koorts in de voornaamste handelsleden van Spanje zich begon te vertonen, en voornaamlijk te *Cadix*, *Sevilla* en *Andalusie* eene allergeweldigste slagting en ontvolking heeft te weeg gebragt. De ziekte naamlijk begon allengskens in de maand van Augustus, en breidde zich vervolgens te *Cadix* met eene vreeslijke snelheid uit; in het kwartier *Santa Maria* scheen zich het vuur te ontfteken, dat binnen kort een groot gedeelte van *Andalusie* zou vernielen. Men zag kort hierna, dat het getal der zieken zich dagelijks begon te vermenigvuldigen. Kwam de
ziek-

ziekte in een huis , dan verliet zij hetzelfde gewoonlijk niet eerder, dan na dat zij alle deszelfs bewoners had aangetast, en niemand in hetzelfde meer te sterven overig bleef. In de kwartieren *Rosario* en *San Antonio* lag alles in eens ziek; er waren geene geestelijken genoeg, om de sacramenten aan de stervenden toe te dienen; gehele familien lagen elendig ziek, zonder hulp en raad; alle armen- en ziekenhuizen waren met lijders opgevuld; de artzenijwinkels wierden gesloten; de geneesheren zelve lagen ziek en de geestelijken wierden besmet; in een woord het ontbrak in de gehele stad aan alle hulp! Men hoorde van niets anders, dan van ziekte en dood; de kerken konden de ligchamen, die naar dezelve gebragt wierden, noch bevatten, noch begraven; zijnde de sterfte zoo groot, dat op bevel der Regering de lijken buiten de stad ter aarde besteld moesten worden. Alles was in de grootste vrees; iedereen geloofde zich reeds het mes op de keel; niemand gevoelde zich meer gezond; de stoutsten zelve wierden wezenlijk ziek; en volgens opgaaf van den geneesheer *Gonzalez* (*) wierden in het mid-

(*) *Desertacion medica sobre la calentura maligna contagiosa que reijno en Cadiz el año de 1800: medios mas adequados para preservarse de ella, y de otras enfermeda-*

midden van September dagelijks tweehonderd lijken te *Cadix* begraven. Men zag op dit tijdstip niemand, zonder met allerlei voorbehoedmiddelen voorzien te zijn; eenigen hadden hunne zakdoeken, geldbeursen en wat dies meer zij, met pestazijn bevogtigd: anderen, hiermede niet te vreden, hadden gedurig knoflook en andere aromatische kruiden in den mond, en trachteten daar door, ware het mogelijk, deze ziekte van zich afteweeren. — In de daad hebben geloofwaardige personen getuigd, dat de lucht in die strecken zodanig verpest was, dat men zelfs het gewoon gevogelte, gedurende de Epidemie in dien omtrek miste: — ja men wil gezien hebben, dat de kanarievogels het bloed uit den bek zou gelopen, en zij zelve gestorven zijn. Die geenen, welke in den beginne der Epidemie de Stad verlaten hadden, bragten de smetstof in de naburige steden over, en nu wierden ook deze bezocht van deze afgrijzelijke ziekte. Het beletten der gemeenschap was te laat, en in allen

dee-

dades contagiosas, y pestilenciales, por el *Dr. Don Pedro Maria Gonzalez &c.* waarvan eene Hoogduitsche overzetting, onder den titel: über das gelbe Fieber welches im Jahre 1800 in Cadiz herschte. Berlin bij *Frölich* 1805.

deele te onnauwkeurig in het werk gesteld. Toen de Magistraat te *Cadix* vernam, dat deze ziekte in de naburige steden zulke verwoestingen aanrichtede, wierden wel op deszelfs bevel de poorten voor de aankomende vlugtelingen der nabij gelegene plaatsen gesloten, om daardoor te verhinderen, dat het bijna gebluschte vuur wederom op nieuw zoude beginnen te branden; zij wierden evenwel, op een bewijs, dat ze de ziekte elders doorgestaan hadden, binnengelaten. Dit gaf aanleiding, dat er velen, welke de ziekte niet gehad hadden, door valsche pasfen heimelijk terug naar de Stad kwamen; thans begon de ziekte, die men geloofde geëindigd te zijn, wederom op nieuw, en die lieden, welke zich ter sluik in de Stad begeven hadden, wierden het offer hunner onvoorzigtigheid. Alle de aangewende geneeskundige hulp was geheel en al vrugteloos, vooral in den beginne, en bij het hevig woeden der ziekte: want het ging te *Cadix* in den aanvang der Epidemie zoo verwilderd toe, dat men een elk, die slegts den naam van Geneesmeester had, op de straat zelfs vasthield, om zich de pols te laten voelen en raad te erlangen. Hier bij kwam nog, dat ook het beste gedeelte der Spaansche geneeskundigen zeer twijfelachtig was omtrent den wezenlijken

kaart der ziekte, het geen dan ook de reden was; dat zij de ziekte, om zich niet schuldig te maken aan een overhaast besluit, in den beginne, flegts voor eene *eenvoudige galachtige Rotkoorts* (febris biliosa putrida) verklaarden, en bij gevolg hiërna hunne geneeswijze inrichtten.

Volgens authentieke berigten is het hoogste getal der dooden te *Sevilla* binnen 24 uren 340 geweest, en gedurende de gehele *Epidemie* zijn 'er 30,000 aan de geele koorts aldaar gestorven, dewijl het getal der dooden te *Cadix* niet minder, dan 10,000 bedroeg, die het offer dezer ziekte geworden zijn.

Bij een nauwkeurig onderzoek naar de onmiddelijke oorzaak der geele koorts te *Cadix* *Sevilla* &c., is het genoegzaam bewezen, dat dezelve uit Noord-Amerika derwaarts was overgebracht.

Dat derhalven de vrees voor de bedenkelijke gevolgen, welke de overbrenging der geele koorts naar Europa laat verwagten, geen enkele droom is, en dat het gevaar der uitbreiding van dezelve geene loutere hersenschimmen zijn, heeft, helaas! de treurige ervaring, onlangs wederom op nieuw, maar al te zeer bewezen; want wie, die flegts eenigzins met de geschiedenis van den dag bekend is, herinnert zich
niet

niet aan de nu pas geëindigde en verwoestende Epidemie, die in het voorgaande Jaar, in de volkrijke Spaansche zeeftad *Mallaga* en een groot gedeelte der provincie *Granada*, naderhand ook op *Gibraltar* en *Livorno* is uitgebroken? de treurige berigten van de hevigheid dezer ziekte en den jammer, dien dezelve over *Mallaga* heeft verspreid, zullen voorzeker nog niet uit het geheugen des menschenvriands gewischt zijn? Deze ongelukkige Stad, die te voren bijna 40,000 Inwoners telde, verloor in vier maanden tijds (van September tot Januarij) bijna 8000 — 9000 menschen. In den tijd der grootste uitbreiding van de ziekte stierven er dagelijks 50 — 60 en somtijds 70 personen aan de geele koorts. De Spaansche geneesheren berigten zelve, dat van de 100 zieken zeker 40 de slagtoffers wierden. Alle geneeskundige hulp was ook hier wederom vrugteloos; trouwens men konde zulks ook niet wel anders verwagten, om dat het groter gedeelte der Spaansche geneeskundigen nog meestal de, in deze ziekte, in allen opzigte, zoo verderflijke ontlastende en verzwakkende methode opvolgde. Het nalaten der ziekte moest men derhalven meer toeschrijven aan het groot aantal der gestorvenen en ge-
vlug-

vlugten en daardoor ontstane ontvolking; of ook dat een groot gedeelte der Inwoners de ziekte in eenen minder hevigen graad bekomen en doorgestaan hadde, dewijl de ervaring toch heeft geleerd, dat wie deze ziekte eenmaal gelukkig doorgestaan heeft, dezelve voor de tweede keer geheel niet, of toch zelden weder be-
komt.

Ook hier was het maar al te zeker bewezen, dat een Amerikaansch fchip, deze ziekte zo wel door zieke manfchap als ook contrabande, die in katoen bestond, naar *Mallaga* had overgebragt. De kapitein van hetzelfde, had zich naamlijk van eene strafbare list bediend, om te *Gibraltar* andere papieren te nemen en zich van nieuwe manfchap te voorzien: want hebbende op de Reize genoegzaam al zijn volk door de geele koorts verloren, liep hij vervolgens aldus te *Mallaga* binnen: eenige personen aan boord, onder welken de kapitein zelve was, waren ziek; doch wisten toen gelegenheid te vinden om ter fluik aan de wal te komen, en stierven allen in ééne week, allerblijkbaarst aan de geele koorts, wordende in de voorstad *Perchel* begraven. Van dat oogenblik begon de ziekte in gemelde voorstad, en verspreidde zich weldra over alle de strecken der stad.

Alhoewel zich ook nu deze ziekte, voor het tegenwoordige te *Mallaga* en in de Provintie *Granada* zonder verdere uitbreiding in Europa te hebben gemaakt, zal geëindigd hebben, zoo zal evenwel niemand, met eenig nadenken begaafd, aan de mogelijkheid twijfelen, dat op enen anderen tijd het tegendeel zoude kunnen plaats hebben, — en zoo lang er ook in de Europeesche Zeehavens geene krachtdadiger inrichtingen worden bewerkstelligd, om de geele koorts afte weren, is het niet alleen mogelijk, maar allerwaarschijnlijkst, dat deze besmettende ziekte nog menigwerf naar Europa zal gebragt worden: en wie geeft ons in het laatst geval de verzekering, dat zij wederom op dezelfde wijze zich alleen tot Spanje zal bepalen? Kan zij niet even zoo wel, tot onzer aller ellende, eene andere meer noordelijke haven van Europa treffen? Kan ze niet ook ons vaderland, dat zoo nabij de zee ligt, en van alle gedeelten der waereld dagelijks schepen in deszelfs havens ziet binnen komen, overvallen? Wij zijn, helaas! maar al te waarschijnlijk blootgesteld aan het vreeslijk vergif dezer vernielende ziekte.

Men heeft zich, wel is waar, getracht gerust te stellen, met de veronderstelling, dat men voor de geele koorts in de noordelijke
kli-

klimaten niet te vrezen hadde, en dat het alleen
 het zuiden en de warmere landstreeken zouden
 zijn, alwaar deze ziekte zoo verwoestend voor
 het menschedom wezen konde; om dat men op-
 gemerkt heeft, dat de aannaderende winter-
 koude somtijds vermogendé is geweest, om
 deze ziekte of geheel te doen ophouden, of
 toch aanmerklijk te verminderen. Doch hoe-
 wel, wat het laatste gedeelte dezer veronder-
 stelling betreft, het geenzins is tegen te spre-
 ken, dat, eene gunstige verandering in den
 dampkring ten allen tijde bij epidemische ziek-
 ten zo wel, als ook bepaaldelijk bij de geele
 koorts, van een groot vermogen is geweest,
 om derzelver woede te beteugelen; schijnt het
 echter alleen, de noordelijke uitbreiding van
 de laatste te zijn, die haar veel eerder tot
 zulk eene boosaartige ziekte heeft doen ontaar-
 ten: want indien het waarheid is, gelijk men
 volgens zoo menigvuldige bewijzen niet mag in
 twijfel trekken, dat de geele koorts eene af-
 stammeling van de zoogenaamde endemische
 koorts der Westindien is, (*) die aldaar door-
 gaans

(*) *Rob. Jackson*, Geschichte und Heilart des Ende-
 mischen und Ansteckenden Fiebers. Aus dem Engl.
 Stutt-

gaans op verre na, in sommige jaaren wel niet zoo kwaadaartig, en zelden zoo besmettend, althans onder de Inwoners is, dan is het ook in de daad geenzins onwaarschijnlijk, dat alleen het overbrengen derzelve naar het noordelijk gedeelte van Amerika, deze ziekte zoo geweldig van hoedanigheid heeft doen veranderen.

Dit voorgestelde wordt te meer bevestigd door de ervaring, welke wij reeds overlang, niet alleen ten overvloede van de orientalsche Pest en Kinderpokken hebben, dat naamlijk, wanneer deze door besmetting van een zuidelijk naar een noordelijk land wierden overgebracht, aldaar alsdan de hevigste kwaadaartigheid verkregen, en de grootste verwoesting onder het menschdom hebben aangericht; maar zelfs de Venusziekte, die wel eene niet volstrekte koortsziekte is, heeft, wat de besmetting betreft, de grootste overeenkomst met geene gehad. Want dezelve was in Amerika veel gematigder, dan zij zich naderhand onder de Europeanen vertoonde. Zij scheen onder de Inwoners der Nieuwe waereld slechts eene besmettelijk huidziekte te zijn,

Stuttgart 1804. Men zie ook *M. Carrey*, over de kwaadaardige Koorts te Philadelphia in het Jaar 1793. en het Rapport van de Doctoren *Currie* en *Cathrall*, bladz. 18.

zijn, en men heeft naderhand menigvuldige malen opgemerkt, dat, hoe kouder het klimaat was, waar dezelve heerschte, hoe heviger én kwaadaartiger de toevallen waren, die dezelve vergezelden. Ik kan hier niet onopgemerkt voorbij laten gaan het, geen ik niet alleen zelve dikwerf, gedurende mijn verblijf tusfchen de keerkringen, heb waargenomen, maar ook door een aantal geloofwaardige fchrijvers is aangetekend geworden, (*) dát de uit Europa nieuw- aangekomene perfonen, voornaamlijk de derwaarts gezondene militairen, om dat deze meest in een groter getal waren, en dus meer opgemerkt wierden, dan enkele perfonen, altijd het eérst en allerkwaadaartigst door de Geele Koorts wierden aangetast, zo dat 'er van dezelve menig een zijn graf heeft gevonden. In de maand Maart van het Jaar 1799 wierden door eenige fpaanfche Fregatten 700 man troupen naar onze Colonie Suriname gebragt: al het volk was op dat tijdstip gezond, zelfs onder de fcheeps-manfchappen

wa-

(*) *D. Macbride* Introductio methodica in theoriam et praxin Medicinæ, pars altera, pag. 75. — *R. Jackson*, über die Fieber in Jamaika; aus dem Engl. mit Anmerk. von *C. Sprengel*, Leipz. 1796. *Hufeland* Journal der prackt. Heilk, XV. B. 1 Stuk pag. 109 en volgg.

waren gene zieken; doch de eerften eenige weken daarna aldaar ontscheept zijnde, kwamen 'er over de 300 ziek in de hospitalen, zoo dat 'er binnen den tijd van zes weken bijna even zoo veel van dezelve stierven, dewijl wij, die dagelijks, zonder eenige bijzondere voorzorg te nemen, de zieken bezorgden, daarvan ditmaal niet aangedaan wierden, gelijk ook met de Creolen en Negers, die van zeer nabij met dezelve verkeerden en omgang hadden, heeft plaats gehad. Ook is het mij herhaalde malen gebleken, dat, indien iemand reeds een jaar of langer tijd tusfchen de keerkringen gewoond had, en, tot dus verre van de ziekte bevrijd gebleven zijnde, dezelve dan eerst kreeg, zeldzaam daar aan stierf, maar meestal, onder eene behoorlijke behandeling, van dezelve herstelde.

Zoude in alle deze bijzonderheden de grond niet liggen, dat iemand, in de noordelijke gewesten geboren, alleen de vatbaarheid heeft, om, wanneer deze ziekte hem treft, dezelve, in zulk eene boosaartige en zoo besmettende wijziging, te ondergaan? Ten minsten heeft Doctor *Don Juan Emanuel Arejula* ook onlangs te *Mallaga* waargenomen, dat die genen, welke in warme landen geboren en opge-

voed waren, een groot voordeel hadden voor de zulken, die in kouder streken geleefd en van daar derwaarts waren aangekomen. Want het gevaar, om van deze koorts (te *Mallaga*) overvallen te worden, stond met de nabijheid van 't noorden in eene onmiddellijke betrekking. (*) Ik wil echter door al het aangevoerde geenzins volstrekt beslissen, dat de West-indische endemische Geele Koorts in allen opzichte dezelfde besmettende ziekte is, welke men in *Noord-Amerika* en onlangs in *Spanje* heeft waargenomen, daar het bewezen is, dat dezelve, in de laatstgenoemde plaatsen, doorgaans nog veel verwoestender was, en eene geweldiger besmettende hoedanigheid, door verschillende omstandigheden, schijnt te hebben aangenomen, dan waarmede zij gelijk ik boven reeds met opzigt der Inwoners heb aangemerkt, doorgaans in de *West-indien* heerscht. Men zal echter, als men nagaat, wat in het begin der voorgaande Eeuw door *Labat* (†), later door den schranderen *Jackson*

(*) Succincta descriptio febris epidemicae, *Malagae* nuper saevientis, symptomatumque ipsam comitantium, una cum methodo ei medendi adhibita; Auctore D. Jo. Em: ab *Arcjula*, ex hispanico in latinum versa a Jos. Salor. Frank. M. D. Viennae 1805.

(†) Aangeh. pl.

son (*) nu onlangs nog door den kundigen Dr. Eyman (†) van die ziekte op *Demerarij* is aange-tekend geworden, in de daad zoo veel verschil niet aantreffen, als men veelligt door de opgaaf van sommige Schrijvers van dezen tijd wel zoude moeten vermoeden.

Even min schijnt zich ook het gevoelen van die genen te bevestigen, welken de Geele Koorts in allen opzichte gelijk gesteld willen hebben met de bekende kwaadaartige Rotkoorts, onder de benaming van gevangenhuis-koorts, hospitaal-koorts beschreven, hoezeer de ondervinding dikwerf heeft geleerd, dat dezelve ook in eenen aanmerkelijk- hogen graad besmettend wierd, en herhaalde malen, op sommige plaatsen, eene verbazende sterfte veroorzaakt heeft. Doch deze besmettende eigenschap kreeg dezelve altijd dan eerst, wanneer een groot aantal zieken in eene nauwe ruimte opgesloten lag, gelijk op schepen, in gevangenhuisen en hospitalen, zijnde men altijd in staat, derzelver woede, door het verplaatzen der zieken naar luchtiger en ruimer oorden, te beteugelen. Daarenboven vermogt men door eene gepaste geneeskundige hulp, inzonderheid in de laatste Jaaren, zich

*** 3

over

(*) Aangeh. pl,

(†) Journal der practischen Heilk. XV. B. 1 st. bladz. 115.

over 't algemeen in deze ziekte eenen gewenschten uitflag beloven. — Men heeft reeds hier boven gezien, dat de Spaansche geneesheren te *Cadix* de Geele Koorts als zodanig in den beginne beschouwd hebben, doch hoe noodlottig wierd dit gevoelen wederlegd! En Doctor *Arejula* zegt, dat te *Mallaga* meest alle geneesmiddelen door hem vrugteloos zijn beproefd geworden, en dat de gegevenè middelen, in hevige gevallen, zelfs tegenstrijdige uitwerkingen, tot nadeel van den lijder, te weeg bragten: ook vermeet zich deze vermaarde geneeskundige niet, om aan deze ziekte een fysthematische bestemming te geven, of aan dezelve eene bepaalde plaats onder de verschillende soorten van koortsen aantewijzen.

Eindelijk heeft men zich in die landen van *Europa*, welke verre van de zee gelegen zijn, met de veronderstelling zoeken te vleijen, dat de Geele Koorts zich alleen tot plaatzen, in nabijheid der zee zoude bepalen, en hoe verder men derhalven van de zee verwijderd ware, hoe minder men voor eene overbrenging der Geele Koorts te vrezen zoude hebben; of toch, op zijn ergst genomen, de smetstof van een zagteren aart zou worden. Echter wat het laatste betreft, is zulks slechts

be-

betrekkelijk waar, om dat men zich natuurlijk op zulke, van de zee verre afgelegene plaatsen, in tijds, tegen dezen aannaderenden vijand op de best mogelijke wijze wapent, de krachtdadigste inrichtingen in het werk stelt, en alle gemeenschap met naast- aangrenzende besmette plaatsen belet; en wat de zee betreft, is het de ongerijmdheid zelve, om te willen veronderstellen, dat deze de uitbreiding der besmetting zoude begunstigen, op die plaatsen, welke digt aan dezelve gelegen zijn. Want hoe toch zouden de schepen, welke gedurende den tijd, dat de Geele Koorts te *Cadix* heerschte, op de Rhede aldaar lagen, en de gemeenschap met de stad afgesneden hadden, bevrijd zijn gebleven? Deze immers konden wel niet nader en onmiddelijker aan de zee liggen. Edoch gesteld het zij zoo; dan zoude dit eene rede te meer zijn voor ons vaderland, om ons tijdig met de best mogelijke maatregelen tegen deze vreeslijke ziekte te wapenen. Eene ziekte, die zich bij haren oorsprong in *Amerika*, tot op dit tijdstip, altijd als zeer besmettelijk heeft onderscheiden, behoort men zoo lang als eene wezenlijke occidentaalsche pest te schuwen, als ons nog niet door de zekerste ervaring het tegendeel genoegzaam gebleen is.

Wij

Wij kunnen niet te veel op onze hoede zijn. Een vijand, gelijk deze, kan, indien hij eenmaal in 't land is doorgedrongen, niet zoo gemakkelijk verdreven worden, als men zich veelligt zoude mogen vleijen.

Alle deze gewigtige bedenkingen schijnen dan ook, niet alleen tot de in deze bladen medege-deelde frankische Kreitsverordening aanleiding te hebben gegeven, maar ook welligt den weldadigen Pruisfischen Monarch te hebben doen besluiten, eene Prijsvraag, over de Geele Koorts, ter Beandwoording, te laten uitschrijven, ten einde daardoor, ware het mogelijk, dezen wreden vijand, reeds vroeg, op de best mogelijke wijze te leren kennen en afte weren. —

Hoezèer dan dit Werkje bij zijnen aanleg voor het naburig *Duitschland* moge bestemd zijn geweest, waar men, zoo niet minder, althans even zeer, als in ons Gemeenebest, aan eene overbrenging der Geele Koorts is blootgesteld, heeft het mij echter toegeschenen, zoodanige maatregelen te bevatten, als ook *hier te lande* veelligt in aanmerking zouden kunnen komen, en in dat opzigt vooral meene ik het zelve den aandacht overwaardig te zijn, van die mijner Landgenoten, welken de zorg voor de welvaart der Ingezetenen, in de verschillende gewesten, is aanbevolen.

J. W. KIRCHNER.

Amsterdam, 18 September 1805.

Be-

Bekend met eigenbelang en vrees, die vermogende hartstogten der menschen, welke men bij deze gelegenheid in eenen zonderlingen, hoewel ongelijken twistrijd ontwaart, en met derzelver onverdelgbare neiging, om de bevelen der overigheid, zoo ras zij met opzigt tot 't behoud van den algemenen welltand ook slegts den geringsten dwang of zelfs ergens eene opoffering vereischen, overal waar het mogelijk is, heimelijk tegen te werken, verwagte ik al aanstonds van dat tijdpunt af, toen de *geele Pest* (*) in Mallaga met zulk eene onbepaalde woede op nieuw weder uitbrak, door dezelfde weegen, langs welken zij ook thans wezenlijk dreigt aan te naderen, en door welke, volgens de ondervinding, alle pestachtige ziekten tot ons gekomen zijn, naamlijk over Italien, en door den Koophandel, dezen vreeslijken verwoester van Duitschland.

Hoe weinig de aan de grenzen der besmette provincien wakende cordons, wanneer naamlijk derzelver inrichting dezelfde blijft, gelijk zij tot hier-

(*) Ik stel deze benaming voor, voor de eigenlijke pestachtige *besmettende* geele Koorts, die tegenwoordig in Spanje en Italien woedt, en waarvan hier eigenlijk gesproken wordt, tot onderscheid van de niet besmettende geele Koorts, welke ook wel in America en op de Westindische Eilanden t'huis hoort en *epidemisch*, met konde zeggen *endemisch*, inaar niet zoo verwoestend is.

hiertoe is geweest, en als zij zelve niet voor de besmetting beveiligd worden, vermogend zijn, de verdere uitbreiding der smetstof te verhinderen, bewijzen niet slegts alleen gelijke schikkingen, die men voorheen tegen het voortplanten van pestachtige ziekten heeft in 't werk gesteld; maar ook nog onlangs de geschiedenis met den Koffier in Halle, en vooral de uit Spanje en Italië langzaam voortkruipende besmetting. Ik heb daarom bij mij zelve de vaste, maar zeker hoogst bekommerende overtuiging, dat deze geele Pest thans in Europa niet meer zal kunnen uitgeroeit worden, en dat zich dezelve — indien anders niet een strenge en lang aanhoudende winter nog het meeste doet — welhaast ook naar Duitschland zal uitstrekken.

Hoe meerder het schijnt bewezen te zijn, dat alle pestachtige ziekten zoo veel te moorddadiger worden, hoe verder van de keerkringen zij hun gift uitstroijen; hoe minder de dampkringslucht in staat is, dit gift door de langte des tijds te neutraliseren, en hoe nauwkeuriger en duurzamer hetzelve aan de verpeste voorwerpen hegt, zo dat zelfs een geheel Jaar en meer niet in staat was, het *oogenblikkelijk* vermogen om te besmetten, van die goederen slegts in het minste te verminderen, die in het beruchte Magazijn te Mallaga, — het welk ook wel met recht den naam van 't *zwarte Hol* verdiende, — opgehoopt lagen; zoo veel te dringender is het gevaar, zoo veel gegronder de vrees, en te meer gewettigt de Oproeping van alle eerste Bestuurders van den Staat, om bij tijds, en eer
nog

nog de ontfekende Blikzem van dit onweder over onze hoofden bruischt, aan een rijpelijk besluit met opzigt tot het bij de hand vatten der treffendste en nadrukkelijkste maatregelen te denken, om aan dezen algemenen Verwoester een — wel voor het onafwendbaar noodlot onnuttig, maar niet de menschelijke krachten overtreffend, — Bolwerk in den weg te leggen. Zoo magteloos volgens het bovenstaande, ook de Cordons over het geheel schijnen te zijn; beseft men echter de nuttigheid derzelven, wijl zij evenwel altoos het krachtigste middel blijven, om de uitbreiding van dit Pestgift te bezwaren en de gemeenschap tuschen besmette en nog verschoont geblevene strecken allernadrukkelijkst te beletten. Weshalven ik ook de gezamenlijke Regeringen van Duitschland allervurigst smecke, nu reeds, dewijl het nog tijd is, rustig en in koelen bloede naar de beste maatregelen rond te zien, om op de grenzen, inzonderheid tegen het Zuiden en Westen, de vereischte inrichtingen te beramen.

Maar te gelijker tijd moeten ook nu reeds de gebouwen en plaatzen tot de nodige Quarantaine en Zieke-Hospitalen aangewezen, het Plan tot derzelver inrichting ontworpen, de daar bij aan te stellen geneesheren, benevens de overige personen benoemd, en met de doelmatigste en meest gepaste Instructien voorzien worden, ten einde dezelve zich, zoo dra zulks vereischt wierd, spoedig met de behoorlijke voorbereiding, naar derzelver bestemde punten konden begeven, en zij alles,

gelijk in een geregelt uurwerk, in de best mogelijke orde zouden aantreffen, op dat als dan deze inrichtingen ongestoort, en zonder ergens stremming te ontmoeten, haren voortgang konden hebben. Want worden deze inrichtingen uitgesteld, tot dat Hannibal reeds in den tooren is: als dan wordt alles met grote opschudding en overhaasting begonnen en in 't werk gesteld; en alle maatregelen, op zulk een tijdperk genomen, widerspreken zich zelve, en zijn dubbelzinnig.

Thans reeds moet wijders daar voor gezorgd worden, dat van de Ingredienten tot de zuure berokingen, gelijk keuken-zout, gepulveriseerde Bruinsteen en Zwavelzuur, op de bepaalde plaatsen en in genoegzame hoeveelheid in voorraad zijn, en dat een ieder, door eene inzonderheid hiertoe bestemde openlijke bekendmaking, over de wijze, hoe men dergelijke berokingen bereid, nauwkeurig onderwezen worde.

Ik vertoef niet langer bij deze voorlopige inrichtingen, waartoe men reeds elders de beste voorstellen vindt, en voor welke ook onlangs de te Neurenberg verzamelde algemene en voortreffelijke Kreits-Vergadering, met betrekking der frankische Kreitslanden, door de in 't vervolg nog voorkomende uitmuntende Kreits-verordening, op eene menschen vriendelijke wijze heeft gezorgd; maar ik ga aanstonds over tot het eigenlijk doel van deze bladen, naamlijk tot de volstrekt noodzaakkijk te nemen maatregelen, ingeval die *Pest* wezenlijk tot aan onze grenzen zoude naderen.

Hoe-

Hoewel volgens het gevoelen van den Heer Prof. *Harles* (*) de geele Pest gelijktijdig *besmettend* en *epidemisch* zoude zijn; ben ik evenwel, volgens al dat geen, wat ik hier over gelezen heb, van gevoelen, dat de eigenlijke aart dezer moorddadige ziekte enkel *besmettend* zij, maar vermits, de besmetting zo ligt en zo spoedig geschied, dat zij ligtlijk het voorkomen eener *epidemie* aanneemt. Ten minsten schijnen de volgende omstandigheden deze meening als gegrond te bewijzen: dat deze Pest niet ligt eene straat of een rivier overspringt, en dat het krachtdadigste middel nog altijd de volstrekte afzondering en opheffing van alle flegts bedenkelijke gemeenschap met besmette personen of zaken was; welk doch niet zijn kon, indien deze ziekte ook te gelijk *epidemisch* ware, d. i. als zich de smetstof ook aan de lucht, en door middel van deze aan den mensch mededeelde. Ware dit zoo; dan zouden ook alle Cordons en dergelijke maatregelen belachlijk zijn. Wien zoude het b. v. in de gedachte komen, om de verdere uitbreiding der Influenza door een Cordon te willen verhinderen? en veelligt zoude het, indien een nauwkeurig onderzoek mogelijk ware, blijken, dat ook in die gevallen, waar zich de geele Pest enkel door den besmetten Atmosfheer scheen uitgebreid te hebben, het gift door onmid-

de-

(*) Zie *deszelfs* niet genoeg aanteprijzen schrift *über die Gefahr der Ausbreitung des gelben Fiebers in Europa, Nürnberg und Sulzbach in der J. E. Seidelschen Kunst- und Buchhand. 1804.*

delijke mededeling verder voortgeplant ware geworden.

Maar daar het zeker is, het zij nu dat deze bewering haren grond heeft, of niet, dat de besmetting voornaamlijk door aanraking van zulke goederen of zaken geschied, welke van de smetstofte doordrongen zijn; aangezien ons de ondervinding leert, dat voornaamlijk wol, pels, katoen, zijde, leder en dergelijke goederen, bewerkte zo wel als ruuwe, het smetgift opnemen, en een geruimen tijd behouden; en dat wij wijders den tijd, in welken zodanige goederen haar vermogen om te besmetten verliezen, tot heden volstrekt niet bepalen kunnen; zoo zullen de maatregelen ook eenig en alleen naar deze betrekkingen bestemt moeten worden. Dezen ten gevolge eindige :

1.) Van het oogenblik af, wanneer de geene Pest tot onze grenzen nadert, alle omgang en handel, waardoor de aan deze zijde gelegene strecken met de besmette slegts in de geringste gemeenschap zouden kunnen komen. De Staat heeft nu geene ernstiger en heiliger pligten, dan zijne geheele oplettendheid op dezen vreeslijken vijand, en op de middelen te vestigen, waardoor dezelve kan worden te keer gegaan.

2.) Moet 'er op de grenzen een nauwkeurig famensluitend Cordon van Militairen getrokken worden; maar ten einde dit Cordon niet ten eenigen tijde zelf besmet, en deze ziekte daardoor nu zoo veel te spoediger verbreid worde, moeten de strengste voorbehoedmaatregelen beraamd worden,
op

op dat het zelf voor de besmetting beveiligd blijve, met welk opzigt het nu volgende mogelijk niet geheel ondoelmatige voorstellen insluit.

3.) Op deze zijde der Cordon-Linie moet, om in tijd van nood de besmette plaatsen daarmede te kunnen voorzien, een genoegzame voorraad van Genees- en Levensmiddelen worden bijeen gebragt.

4.) Wordt terstond ruim een snaphaanschot ver aan de andere zijde der laatste voorposten des Cordons, eene Linie door middel van waarschuwingstekens afgestoken, waarop, van streek tot streek, Borden met de bekendmakingen geplaatst worden, dat op een ieder, welke ooit deze Linie van deze of de overzijde pasceeren zoude, terstond gevnuut wordt, waartoe ook de militairen van 't Cordon de strikste bevelen hebben. Aan de overzijde van deze Linie moeten de Zieken-Hospitalen ten minsten op een afstand van twee snaphaanshoten liggen. Op de Linie zelf worden huisjes tot het nederleggen van Brieven, welke gelijktijdig met het benoodigde Vaatwerk en Azijn voorzien zijn, opgerigt, om de van de naastgelegene plaatsen aankomende en nog niet berookte papieren er door te trekken; wijders houten Lootzen opgeslagen, tot het afleveren der mogelijk in de Quarantaine-Hospitalen ziek gewordenen, welke Lootzen op de voorpost-keeten geplaatst kunnen worden; tot het ontladen, verbranden en de vereischte Brandstoffen worden bijzondere plaatsen aangewezen, van al het welk nog nader gesproken zal worden. Alle deze plaatsen, gelijk de gehele Linie, staan onder de

de militaire Wagt, die deszelfs post op eenigen afstand neemt. Men kon dit de *Communicatie Linie* noemen: ten minsten wordt flegts van hier de niet geoorloofde gemeenfchap met de befmette ftrecken onder de hier enkel opgegeven voorbehoeds-maatregelen toegeftaan.

5.) Wordt 'er algemeen bekend gemaakt, dat, al wie, zonder zich vooraf in de aangewezen Hoftitalen, om quarantaine te houden, begeven te hebben, van eene befmette plaats door het Cordon heen fluipt, zonder kwartier overhoop gefchoten wordt; in dat opzigt moeten ook aan de militairen op het Cordon de ftrengfte bevelen gegeven worden.

6.) Moeten op de Linie van het Cordon bijzondere Bureaux voor de Correspondentie worden opgerigt; aan deze moeten nu zonder onderscheid alle Papieren en Brieven afgegeven worden. Aldaar opent men dezelve met werktuigen van ijzer, op de wijze van tangen; leest dezelve met de grootfte omzigtigheid, en brengt nu den inhoud, indien dezelve van gewigt is, met korte woorden verder, en verbrandt alsdan de origineelen oogenbliklijk. Maar is de inhoud van geen bijzonder gewigt, dan behoeft het verder mededelen van den inhoud geene plaats te hebben, maar men vernietigt de papieren zonder verdere bedenking. De Perfonen van het Bureau worden tot het nauwkenrig waarnemen der zaken en tot de nauwgezette ftilzwijgenheid door een Eed verplicht.

7.) De woon-vertrekken van deze perfonen, gelijk
ook

ook de Quarantaine - Hospitalen worden dagelijks dikwerf met overzuurt zoutzuur beroekt.

8.) Alle Papieren, Pakjes enz., worden van die geenen, welke dezelve overbrengen, aan de personen van het Bureau niet onmiddellijk overgegeven; maar in een bijzonder luchtig ruim, en door militairen bewaakt huisje (ziet N^o. 4.) gebragt. Aldaar worden zij in azijn gedoopt en op eene droge plaats gelegd. Na vier en twintig uren worden dezelve alsdan afgehaald; men raakt ze echter niet met de handen aan, maar geeft dezelve aan de personen van 't Bureau over, op de terstond nader te meldene wijze.

9.) Heeft nu een besmette plaats in een dringend geval een volstrekt nodig berigt aan het Bureau van Correspondentie te doen, dan wordt het pakket, zodra hetzelfde door azijn gehaald is, terstond en onmiddellijk, edoch door middel van eenen langen stok, overgegeven, waarna de overbrenger op een genoegzamen afstand moet wagen. Zijn antwoord ontvangt hij op dezelfde wijze. Is 'er nu ergens iets naar de overzijde te bezorgen, dan geschiedt het onder militaire bedekking, ten einde daardoor alle gemeenschap met de personen van de overzijde belet worde. Het geen men naar de overzijde verlangt te hebben, wordt op de ontladingsplaats (zie N^o. 4) nedergelegd, waarna het als dan na een gegeven téken van die der overzijde afgehaald wordt. Dezelfde omzigtigheid moet ook waargenomen worden, als men op een Wagen iets naar de andere zijde zend.

Dan

Dan moet de voerman op de meergemelde plaats eerst alle de goederen ontladen en weder van daar vertrokken zijn, voor dat de nedergelegde behoeften van de andere zijde mogen afgehaald worden.

10.) Moet een ieder, die van eene besmette plaats komt, en zonder het Quarantaine-Hospital aan te doen, zich ter sluik door het Cordon heen begeeft, terstond zonder genade overhoop geschoten worden. Zijn Ligchaam wordt door bijzondere daartoe bestemde lieden, zeer diep onder de aarde begraven, zonder echter dat dezelve het lijk van den ongelukkigen met de handen mogen aanraken, met al wat hij aan 't lijf en bij zich heeft. Deze Liederen mogen van dat oogenblik af geene gemeenschap meer met anderen hebben, maar op afgescheidene plaatzen onder militaire bewaking woonen.

11.) Een ieder, die zich in het Quarantaine-Hospital begeeft, trekt op eenigen afstand daarvan op eene ruime plaats alle zijne klederen uit, en verbrand dezelve in het gezigt van den Opzigter der quarantaine. Van hier begeeft hij zich, zonder dat hij door iemand wordt aangeraakt, in een warm bad, waarin hij een vierde uurs moet vertoeven. Zijn hemdt, dat hij op eenigen afstand van het bad laat vallen, wordt nu door middel van eene tang in 't vuur geworpen, na het bad bekomt hij een schoon hemdt, en klederen van linnen, waarvan in ieder Hospitaal eene zekere hoeveelheid in voorraad is.

12.) Moet hij hier volle dertien dagen blijven,
gc-

gedurende welken tijd hij zich, indien hij gezond blijft, nieuwe klederen laat maken, of, indien zijn gereed geld hiertoe niet toereikende is, bekomt hij dit van de quarantaine-directie tegen 2 — 3 percent, waar voor hij een behoorlijke Schuldbekentenis moet afgeven. Doch hij mag den kleedermaker niet eerder laten halen, dan 'in de laatste week van zijnen proeftijd, om dat alsdan, wanneer hij binnen 21 dagen niet ziek wordt, de waarschijnlijkheid voor hem spreekt, dat hij niet besmet is.

Maar de overige dingen, die hij bij zich heeft, gelijk: geld, kleinödien en dergelijke niet verdagte dingen, worden zorgvuldig beroekt, en op eene zekere, doch luchtige plaats bewaard, om hem dezelve bij zijnen ontslag, wanneer hij dan ook een legale gezondheidspas bekomt, weder te kunnen ter hand stellen. Maar wordt hij ziek, dan wordt hij oogenbliklijk van die lieden, welken het begraven der mogelijk doodgeschotenen opgedragen is, in het, aan de andere zijde van het Cordon opgerichte, zieken hospitaal bezorgd.

13.) Doch ten einde deze lieden het smetgift niet in de Cordons-Linie overbrengen, mogen zij zodanige zieken niet zelfs in het Hospital dragen; maar zij brengen hem slegts naar eene ten dien einde opgerichte vrije Loots, (zie N^o. 4.) geven als 'dan het afgesproken teken, b. v. met twee a drie snaphaan-schoten, en verwijderen zich naar deze zijde omtrent honderd schreeden, waarna op het gegeven teken de zieke door de zieken-oppassers van deze plaats afgehaald wordt. Opdat
nu

nú de gemelde Lieden verzekerd zijn zouden, dat de zieke wezenlijk is afgehaald geworden; zijn dezelve verplicht, zoo lang op den gemelden afstand te vertoeven, tot dat zij voor hunne oogen zien, dat zulks wezenlijk geschied is. De draagstoel wordt naderhand met azijn en water afgewassen, en blijft in de vrije lucht staan.

14.) Alle die geenen, welke in het Hospitaal genezen zijn, keren terug naar het Quarantaine-Hospitaal, en onderwerpen zich op nieuw aan de in N^o. 11 — 12 opgegevene Wetten. Doch dat zij als dan slegts zoo lang daarin vertoeven, tot dat zij zich weder van het nodige voorzien hebben, om dat de ondervinding leeraart, dat, wie eens deze ziekte heeft doorgestaan, van dezelve niet weder besmet wordt.

15.) De linnen quarantaine-kleding, welke die geenen, die de proeftijd, zonder ziek te worden, uitgestaan hebben, bij derzelver ontslag afleggen, behoeft slegts gewassen en gelucht te worden, waarna men dezelve tot verder gebruik kan bewaren. Maar die kleding in tegendeel' welke de in de quarantaine inrichting ziek gewordenen personen mede in het zieken-hospitaal brengen, moet de Staat reeds als een offer beschouwen, hetwelk hem door de noodzaaklijkheid wordt afgeëischt.

16.) Verstout zich iemand niet tegenstaande het vooraf bekend gemaakte verbod, klederen, bedden of wat ook voor goederen, vermogend om de besmetting te verbreiden, aantebrengen; dan worden zulke personen oogenbliklijk onder bedreiging, om bij
meer-

meerdere aannadering ter neder gefchoten te zullen worden, op den afstand van een fnaphaan-fchot, tegengehouden, en genoodzaakt, de genoemde goederen terftond op de naaste verbrandingsplaats door het vuur te doen vernielen. Gefchied de aanbrenging van dergelijke goederen door wagens; dan wordt zonder verder bedenken de gehele lading benevens den wagen enz. verbrand. Maar de perfonen moeten zich, als zij over willen komen, benevens de paarden in de quarantaine-inrichting begeben, en zich aldaar onder een geftreng opzigt aan den reeds opgegeven proeftijd onderwerpen; de paarden of ander vee worden met de grootfte nauwkeurigheid bezorgd, en met azijn en water gewafsen. Maar willen zij niet overkomen, dan worden zij terftond weder terug gewezen, en hen alle opont-houd in de nabijheid verboden. Over het algemeen moet men alle dergelijke goederen, welke van befmette ftrecken komen, volftrekt vernielen; omdat, wanneer dezelve ook op wél doorrookte plaatzen bewaard worden, men evenwel niet zekerheids genoeg kan hebben, of ze van de berokingsftoffe ook overal doordrongen zijn, en daardoor het befmettingsgift geheel uitgeroeit is, of hoe lang zulke dingen het vermogen om te befmetten behouden. Op zeeplaatfen moest men dergelijke Scheepen zonder verdere omftandigheden laten zinken. Want het houden der quarantaine bewijst enkel, dat de manfchap op zich zelve gezond is; doch niet, dat de lading of fchip geen vermogen hebben, om te befmetten.

17.) Is de Pest en alle gevaar voorbij, zijn ook in de Hospitalen geene zieken meer aanwezig; dan worden alle de bedden als mede alle gereedschappen, die eenigzins geoordeeld worden vermogend te zijn om de besmetting te verbreiden, enz. verbrand; de gebouwen gedurende verscheiden weken door de zieken-oppassers berookt en gelucht, en alle personen tot het Hospitaal behorende in de quarantaine-inrichting bezorgd.

18.) Zyn alle de personen van het Correspondentie-Bureau, Quarantaine-Hospitaal en van het Militair Cordon gezond gebleven; alsdan blyven dezelve nog omtrent drie weken op hunne posten, en gaan dan naar de plaats hunner bestemming; van de militairen blijft uit voorzigtigheid nog eene Observatie-Linie terug, doch welke van tijd tot tijd kan afgelost worden.

Ik kan mij voorstellen, dat de hier gemaakte voorstellen menigeen te gestreng en te hard; menigeen te omslagtig, wijdlopig en kostbaar, en velen — in zo verre ik menschenkennis heb — wellicht zelfs onnodig, of te overdreven voorzichtig, schijnen zullen: doch het laatste is slegts van de weinig of niet onderrigte te vrezen, welke zeker altijd helaas! op verre na het grootst gedeelte uitmaken.

En hoe onbegrijpelijk groot de wispelturigheid en zorgeloosheid bij dit soort van menschen in alle gevallen is, inzonderheid wat tot behoud van hunne gezondheid betrekking heeft, ondervinden voornaamlijk de geneesheeren, welke niet al-

alleen dagelijks met de ongerijmdste vooroordelen, maar ook met de ongevoeligheid en wederspanningheid van den groten hoop tegen alle, tot deszelfs phijfiken welstand ingerichte, maatregelen te kampen hebben. Om dit met voorbeelden te staven, behoef ik slegts uit duizenden één voorbeeld aan te voeren: naamlijk de hinderpalen, welke overal aan de *Behoedpokinënting* in den weg gelegd worden, kan hiertoe tot genoegzaam bewijs strekken. Doch gelukkig heeft deze grote meerderheid geene stem met opzigt tot de Medisch-politieke wetgeving. Hoe weldadig in tegendeel goede inrichtingen, indien zij ook eenigzins laat bij de hand genomen, slegts met ijver en kracht doorgezet, en met derzelve gehele vereischt wordende uitgestrektheid in het werk gesteld worden, zich zelfs dan nog op zulke plaatzen betonen, waar de Dood reeds zijne verschrikkelijke fakkel zwaaijt, mogen de nieuwste openlijke berigten uit Cadix getuigen; men berigt ons namelijk, dat ditmaal de geele Pest aldaar op verre na niet zoo kwaadaartig was, en na evenredigheid niet zoo vele menschen weg-raapte, dan in het jaar 1800, en in de andere Steeden der zuidelijke Kust van Spanje, dewijl de overledenen, het garnisoen medegerekend, het getal van 70 dagelijks nooit te boven ging, en tot den 25 October over 't algemeen slegts omtrent 3000 menschen stierven, hetwelk met opzigt tot zulk eene kwaadaartigee in zulk eenen hogen graad besmettende ziekte, zo wel als op eene bevolking van 30 — 40000 menschen, zeker weinig kan gezegd worden te zijn.

Maar

Maar gelijktijdig wordt ook deze geringe sterfte voornaamlijk de beraamde goede inrichtingen toegeschreeven, dewijl men de zieken zorgvuldig van de gezonden afscheidde; dezelve behoorlijk doorlieden liet oppassen, welke de ziekte reeds doorgegaan hadden; nieuwe Hospitalen oprichtede, en over 't algemeen alles nauwkeurig en met nadrukten uitvoer bragt. Hoe nu, als in Cadix reeds vooraf alle inrichtingen waren in 't werk gesteld geworden, of als men zelfs reeds van te voren alle maatregelen tot het tegenhouden van deze pest verordent hadde, kan men dan wel nog een oogenblik in twijfel trekken, dat alsdan deze Worgengel in het eerste geval nog veel minder Slagtöfers gemaakt zoude hebben, en in het tweede deze stad in 't geheel verschoont gebleven zijn?

Maar daar en tegen zullen zich ook, zoo ik mij vleije de verlichte Staats-Bestuurders en die geenen mijner ambtgenoten, welken het welzijn en de gezondheid hunner medemenschen zoo na aan het hart ligt, als ik het wensche, op het, door mij veronderstelde geval, van de noodzaaklijkheid der voorgeslagene maatregelen overtuigen, en dezelve hunner behartiging waardig keuren.

Ten minsten hope ik, dat zij, indien het ook — gelijk ik hartelijk wensche — nimmer zoo verre zoude komen, dezelve ten uitvoer te moeten brengen, mijnen ijver voor de algemene Welvaart niet miskennen, het welk ook de strelendste beloning voor mijne moeite zijn zoude. Ook zal men mij gaarne toestemmen, dat, indien men mijne voorstellen in tijds

tijds eener ernstige overweging waardig keurt, ons de vijand op geen tijdstip onverwagt zoude kunnen overvallen, en wij alsdan niet in de treurige noodzaaklijkheid gebragt worden, ons aan denzelven op genade en ongenade prijs te geven. Zoo lange de geele Pest nog op dien afstand blijft, waar zij thans hare verwoesting den teugel viert, kunnen zich de gezamenlijke bewoners der frankische Kreitslanden bij de provisiouele maatregelen gerust stellen, welke de voortreffelijke algemene Kreitsvergadering te Neurenberg op den 30 Nov. openlijk bekend gemaakt heeft, en welke wezenlijk reeds op het nadruklijkste in werking gebragt worden.

En zeker zal ieder Inwoner der genoemde stad en landen, als ook ieder menschenvriend nevens mij, voor dezelve, wegens die wijze voorzorg met de gevoeligste dankerkentenis doordrongen zijn.

Ik deele hier deze verordening in haar geheel mede, zo wel om dezelve nog meer algemeen bekend te doen worden, als ook wegen hare doelmatigheid en gewigt, en om mooglijk eenige aanmerkingen, welke ik mij mischien hier en daar veroorloven mogt, terstond op hare plaats te kunnen bijvoegen:

FRANKISCHE KREITSVERORDENING

over

de maatregelen, welke voorlopig tegen de besmettende ziekte in Spanje en Italie te nemen zijn.

De algemene frankische Kreitsvergadering houdt het voor één van derzelve heiligste pligten, op de hoogst gevaarlijke ziekte, welke, onder de benaming van geele Koorts, reeds een groot gedeelte der landen aan de spaansche Kust verwoest, en zich onlangs tot *Livorno* in het Koninkrijk *Hetrurien* uitgebreid heeft, zijne gehele aandacht en werkzame zorg te bepalen.

De frankische Kreitslanden hebben wel, naar alle menschelijke inzigten, tot hiertoe nog geen het minste waarschijnlijk gevaar te vrezen. De magt en de waakzaamheid der voor ons liggende vreemde Staaten, welke Italien van Duitschland scheiden, de reeds beraamde maatregelen van eenige duitfche, of aan Duitschland grenzende hooge Regeringen — de Paltzbeijersche, de vrije Rijksstad *Augsburg* en Helvetische Cantons — schijnen, in verband met de thans invallende koudere weersgesteldheid, voor het tegenwoordige deze Landen den hoogsten graad van veiligheid te verzekeren.

Edoch de mooglijkheid des gevaars is door alle deze groote waarschijnlijkheden nog niet uitgesloten, en zo veel is gewis, dat slegts door *vroegtijdige* waakzaamheid, en *tegenhoudende*,

ver-

*vermenigvuldigde in verbandstaande maatregelen, voor het tijdpunt des aannaderenden gevaars, die graad van geruststelling kan verkregen worden, welke vooral vereischt wordt, zo om den loop der maatschappijelijke gezelligheid in deszelfs nuttigen voortgang te onderhouden, als, in de oogenblikken eens werklijken gevaars, dat koelbloedige en wijze standpunt te kiezen, zonder 't welk een op zich zelfs reeds groot kwaad, altijd nog eene vreesachtiger gedaante aanneemt. Buitendien zijn de ontelbare wegen, door middel van welke zich de besmetting kan uitbreiden, bijkans niet te berekenen. Iedere invallende zagtere weersgesteldheid kan de kiemen derzelve meerder ontwikkelen, en wanneer ook gedurende dezen winter, de ziekte, zelfs in die vreemde gewesten, waar ze het eerst uitgebroken is, geheel zoude nalaten, heeft men deswegen nog gene waarborg voor het volgend Jaar, dat zij niet weder zoude kunnen uitbersten; gelijk, helaas! de treurige voorbeelden in *Noord-Amerika* en *Spanje* maar al te zeker bewezen hebben.*

Deze gewigtige beschouwingen, en zijne wettige bestemming voor oogen houdende, heeft het *algemene frankische Kreits-convent* zich verplicht gezien, niet alleen aan zijne hoogst en hooge committerende Landsfenden die voorstellen te doen, welke door een doelmatige samenwerking aller kragten en inzigten vermogend zullen zijn, de volkomenste geruststelling voor de toekomst te verschaffen; en waar van ver-

volgens de resultaten in der tijd bekend gemaakt zullen worden, maar daarenboven ook nu *terstond* de navolgende *voorbehoedende Verordening* te geven, en derzelver strenge, zorgvuldige en nauwgezette opvolging van het oogenblik der publicatie af, te gelasten, uit kragte der aan denzelven in dusdanige dringende gevallen, voor de algemene zekerheid, toegekende wettige bevoegdheid:

1) Alle vreemde en reizende Personen van hoogere Classen, die met wagen of paarden reizen, moeten door de beambten en overigheidspersonen op de Grenzen van den frankischen Kreits tegen Zuiden en Westen worden gevraagd, naar de plaatsen, van welken zij komen, en naar hunne laatste verblijfplaats, alsmede tot het vertonen van hunne paspoorten in het algemeen, en der gezondheids-paspoorten in 't bijzonder, aangehouden worden. Indien zij zich niet kunnen wettigen, of eenige gegronde verdenking tegen dezelve ontstaat, moeten zij zonder verder omstandigheden worden afgewezen.

2) Haastig reizende Couriers, die van verdachte streken komen, verdienen eene bijzondere oplettendheid; en hoewel het uiterst zelden het geval zijn zal, dat zich dezelve niet zouden kunnen legitimeren met de vereischte attesten, zoo moeten dezelve toch, indien zich aan deze legitimatie een aanmerkelijk gebrek ontdekte, onderrigt worden, dat zij, of op dezelfde Route, langs welke zij gekomen zijn, weder terugreizen, of op de Grenzen zoo lang vertoeven, tot dat de hoogere Lands Rege-
ring

ring van dien omtrek over het verder voortzetten hunner Reize, door den frankischen Kreits, beflist heeft. In welk laatste geval derzelver goederen, de Depeches uitgezonderd, op eene afgelegene plaats bewaard moeten worden. (*)

3) Van de reizende Kooplieden, die uit *Italien* en *Spanje*, of van de Italiaansche of Zwitserfche, op de Italiaansche en Spaansche Grenzen bijgewoonde Misfen en Jaarmarkten terugkomen, moet onbepaald de volle Legitimatie afgevraagd worden, naamlijk: *dat op die plaats, van welke zij komen, volkomene gezondheid, gedurende den tijd, dat zij aldaar aanwezig waren en op hunne reize, plaats gehad hebbe, en dat zij geene andere, dan van die plaats komende, of reeds bij zich gehad hebbende goederen, met zich voeren*, bij gebrek van zulk getuigenis mag hun de reize door

(*) Een even zoo moeilijk, als gevaarlijk punt! eigenlijk behoorde men de Couriers, die van de in verdagt zijnde plaatzen komen, geheel niet te laten pasferen. Is derzelver perzoonlijke tegenwoordigheid op de plaats hunner bestemming niet volstrekt noodzaaklijk, dan moeten zij terstond terug gewezen worden; maar hunne Depeches degelijk met Azijn doorgerookt en vervolgens naar derzelver bestemming worden bevoorderd. Maar is derderzelve perzoonlijke tegenwoordigheid aldaar volstrekt noodzaaklijk; dan moeten zij volgens de reeds gegevene voorfagen met betrekking tot de quarantaine behandeld worden. Na gehoudene quarantaine vervolgen zij hunne reize met nieuwe klederen, en zenden derzelver medegebragte klederen en misbare zaken, die ondertusfchen op eene afgelegene plaats bewaard wierden, van de grenzen, terug. Ook moeten derzelver gepermitteerde goederen en Depeches, die zij mede nemen, vooraf herhaalde keren zorgvuldig doorgerookt worden.

door den frankischen Kreits vooral niet toegelaten worden.

4) Om des te zekerder dit oogmerk te bereiken, moet aan alle posthouders, voerlieden, en alle eigenaars van paarden bekend worden gemaakt, dat hunne paarden en wagens zonder oogluiking zullen geconfiskeert, en zij bovendien naar omstandigheid, met eene geëvenredigde geldboete of aan den lijve gestraft zullen worden.

a) Indien zij eenigen vreemdeling hoegenaamd verder vervoeren, voor en al eer hij zich bij de overigheid van de plaats, op de grenzen, waar hij aankomt, behoorlijk vervoegd hebbe, en door dezelve zijne paspoorten gevisceerd geworden zijn.

b) Dat hun onder dezelfde straf verboden wordt eenen anderen weg dan de gewoone post- of grootewegen met eenen vreemdeling te mogen passereren; of wel zelfs een reizend persoon onderweg van de eene naar eene andere pleisterplaats mede te nemen.

5) Bij bekende Duitschers, Vreenden en Kooplieden, die van eene ommiddeljk aangrenzende Rijkskreits komen, kan men zich met eene eenvoudige gezondheidspas van de overigheid hunner plaats vergenoegen, en hun ook dan, wanneer dezelve hadden verzuimd zich behoorlijk daarmede te voorzien, ondertusfchen het verblijf op de grenzen onder deze voorwaarde veroorloven, dat derzelver bagage en goederen op eene eenzame en afgefeheidene plaats bewaard worden, waartoe Kerken, Pakhuizen

en

en Gebouwen buiten het district de bekwaamste zijn. (*)

6) Bekende landlieden, die, van de naaste grenzen der nabij gelegene Kreitzen, op de frankische Jaarmarkten met levensmiddelen aan de grenzen komen, behoeven voor eerst in 't geheel geene pas.

7) Aan vreemde personen van andere natiën, die te voet reizen, mag de ingang in den Frankischen Kreits vooral niet toegestaan worden, wanneer hunne passen niet voorzien zijn van alle bekende, aan deze verordening beandwoordende vereischten; en wanneer dezelve buiten de groote of postwegen op bijwegen betrapt worden, zullen zij als landlopers, naar de buitendien bekende Kreitswetten moeten behandeld en gestraft worden.

8) Vreemde Pakdragers, van welk een aart ook; rondtrekkende kramers en Joden, die koopwaren met zich dragen; Olie- en Medicijn-verkopers, en in 't algemeen alle vreemde voetgangers, die goederen bij zich voeren, gewettigde en bekende Boden uitge-

(*) Kerken kan ik niet gevoeglijk tot dergelijke bewaarplaatzen aanprijzen, om dat die gewoonlijk gesloten blijven, en zich bij gelegenheid aldaar vele menschen te gelijk verzamelen. Hoc ligt kan het geschieden, dat een besmettingsvonkje van zodanige bewaarde goederen terug blijft, en zich bij zulk eene verzameling, met de als dan daarin ontstaande uitwaaseming amalgameert, en vele menschen gelijktijdlg besmet. Ik zoude derhalven de zolders van afgelegene en niet zeer bewoonde gebouwen tot dit oogmerk voorstaan. Deze worden weinig bezocht en kunnen naderhand ook genoegzaam gelucht worden.

gezonderd, zij mogen met pasfen voorzien zijn of niet, moeten afgewezen worden; en als zij zich yezetten of wel op bijwegen met opzet in 't geheim zogten binnen te sluipen, hunne bij zich hebbende waaren in het open veld terstond verbrand worden; uitgenomen in het éénige geval, wanneer zulke lieden zich met eene eigenhandige requisitie hunner onmiddelijk bekende overigheid, kunnen wettigen, waarin de oorzaak hunner reize en het getuigenis der onschadelijkheid van derzelver goederen is opgegeven.

9) Handwerksgezellen mogen slegts dan doorgelaten worden, wanneer zij, van de nabij gelegene Kreitsen, pasfen en getuigfchriften hebben, die niet ouder zijn, dan veertien dagen.

10. De visitatien en legitimatiën, die op de grenzen van den Kreits ondernomen, of voltrokken worden, benemen aan de Overheden binnen 's Lands, voornaamlijk in geslotene plaatsen en steden, de bevoegdheid niet, *nog eenmaal* de visitatie af te eischen; veel eer worden dezen, op *hunne verpligting* opgeroepen, om, uithoofde van het groot gevaar, dat hun, en door hen de rondom liggende landstreken zoude wedervaren, zich eene, in den geest dezer verordening passende strengere oplettendheid en waakzaamheid tot eene wet te maken.

11) Betreffende de koopwaren en goederen, van welken aart die ook zijn: alle ruwe en verwerkte stoffen, van dieren en planten afkomstig, voeren altijd meer of min het gevaar van te besmetten bij
zich;

zich; voornaamlijk dierlijke wol, katoen, en alle daar uit vervaardigde goederen; bontwerk, huiden, inzonderheid niet gelooiden, enz.; en wanneer dit ook al bij sommigen geheel niet, of slechts in een geringen graad, het geval ware, b. v. zijde, fruit, graanen, enz. zoo kunnen zich toch de kiemen der besmetting heften aan die dingen, waarmede dezelve ingepakt zijn b. v. vaatwerk, matten, manden, stroo en linnen, en zich eerst na vervolg van tijd ontwikkelen: ja 'er zijn gevallen mogelijk, dat goederen *de plaatsen der eerste ontlading geheel niet besmetten*, maar wel, *zeer ver afgelegene*, alwaar zij ontladen, gebruikt en verwerkt worden; en over het algemeen heeft de geschiedenis van alle besmettende Ziekten van *alle tijden en alle volkeren geleerd*, dat zij zich grootendeels *slechts door het verzenden der koopwaren verspreid hebben*; derhalven worden met betrekking tot dit onderwerp de navolgende zeer *ernstige en met het algemeen welzijn in het nauwst verband staande maatregelen* vastgesteld:

A) *De invoer van alle soorten van Wol, Katoen, Huiden, Bonten, die in Spanje, Italie, de Fransche Westindische Eilanden, of in het Zuidelijke gedeelte van Amerika geteeld zijn, of van daar komen, en alle uit deze stoffen gefabriceerde goederen, welken uit die strecken herwaarts worden verzonden, of aldaar verwerkt zijn, 't zij dezelve dan ook uit de eene of andere waereldstreek van 't zuiden of noorden herwaarts getransporteert worden; kort of lang aldaar gelegen, quarantaine door-*
ge-

gestaan hebben of niet; *wordt van het oogenblik dezer Publicatie af volstrekt verboden*; en iedere Overheid gelast, zulke goederen, nevens de wagens, waarop dezelve geladen zijn, bij overtreding, terstond op afgelegene plaatsen, in de vrije lucht te doen verbranden, en die personen, welke zich daarmede bezig gehouden hebben, op afgescheidene plaatsen, vier weken lang, eene strenge quarantaine te doen houden, en de paarden of dieren, welken tot het vervoeren gebruikt zijn geworden, eerst door de zelfde personen met azijn en berookingen te laten reinigen.

B) Alle de genoemde soorten van goederen, wanneer dezelve in andere, dan de reeds genoemde Landen geteeld en verwerkt zijn geworden, b. v. Macedonische Wol, Levantische Katoen, Italiaansche Zijden Stoffen,) die niet in *Toskanen* zijn vervaardigd) hongaarsche Huiden, kunnen dan alleen ingevoerd worden, wanneer dezelve over *Triëst*, *Venetien* en *Weenen* komen, en voorzien zijn van legale *gezondheids attesten* (fede di Sanita) door de quarantaine-officiëren en overheden, aldaar uitgegeven, waarop *baal voor baal* en *vat voor vat enkel geteekend* is.

C) Italiaansche vruchten, en zijden stoffen kunnen van het Zuiden, Westindische verswaaren, Suiker, Koffij en Spaansche Wijnen, en ook materiaale goederen van het Zuiden en Noorden ingevoerd worden, wanneer van ieder Baal stuk voor stuk een attest der Overheid van de plaats, waar dezelve geladen en verzonden zijn, is vertoond:

a)

a) Dat de eersten uit de Italiaanſche Republiek, *Liguriën* en *Tijrol* komen, ook aldaar geladen. geteeld, en verwerkt geworden zijn.

b) Dat de West-Indiſche in dier voege geoorloofde artikelen daarentegen te *Breemen*, *Hamburg*, *Maagdenburg*, enz. verpakt en uit de aldaar aanwezige Magazijnen verzonden zijn.

D) De goederen van de tot C. beſchrevene foort, *uit Zwiſerland komende*, kunnen alleen dan ingevoerd worden, wanneer met *attesten der Overheid* aangetoond is, *dat zij ſlegts door Zwiſerland heen gevoerd*, maar niet *in de aldaar aanwezige Land-quarantaine bewaard zijn*, en nog bovendien medebrengen de attesten der plaatzen, *van waar zij oorspronglyk komen*.

E) Indien, het welk men echter niet verwacht, door eenige verſtandhouding buitenslands, eenige Baal, Vat of iets dergelyks, onder den naam van *bijgepakte waaren*, nog iets anders bevattede, ware het ook ſlegts het allergeringſte, dat niet in de attesten, Paſſen en Certificaten uitdruklik vermeld ſtonde, *dan is de gehele lading des Eigenaars verloren*, en moet dezelve zonder eenige genade verbrand worden; en hun, die *willens* en *weetens* en *opzettelyk* tot het verzwijgen van den eenen of anderen ſchadelijken invoer bijdragen, of daartoe aanleiding gegeven hebben, moet bekend zijn, dat de algemene Rijkswetten op een bedrog, waardoor de welvaart en het leven van allen in gevaar gebragt wordt, den dood of eene aan dezen geëvenredigde lijfſtraf geſteld hebben.

F)

F) Daar nog inzonderheid van de ontelbare veranderingen, die met oude klederen en huisraad van allerhande soort geschieden, het allergrootste gevaar te vreezen is, zoo mag van nu af:

a) Geen handel met oude klederen en vodden buiten de plaatsen, waar zij thuis behooren, meer gedreeven,

b) Dezelfen mogen onder geene voorwaarde; en

c) Nog veel minder door handeldrijvende Joden *in- of uitgevoerd worden*; en

d) Alle stukken van buitenslands, door ervenis verkregen en in meubilen bestaande, zij mogen komen van waar zij willen, kunnen in de Frankische landen voortaan niet meer worden ingevoerd; ten zij, *dat dezelve vooraf aan de plaatselijke Overheid met deugdlijke attesten zijn aangegeven, en door die Overheid eene bijzondere toestemming tot den invoer werd verleend.*

Iedere overtreding zal en moet, door de gemelde Overheid, met oogenblikkelijke vernieling der genoemde artikelen gestraft worden.

G) Ten einde echter alle zodanige bijzondere personen, welken zich met Koophandel, van welke soort ook, onledig houden, zo wel in persoon als eigendom, tegen ieder gevaar te beveiligen, (gelijk zij volgens hunnen plicht doen moeten,) zoo worden dezelfen zoo als ook alle de overige Inwoners, die goederen &c. van buitenslands verwagten, hierdoor gelast, *terstond na de Publicatie dezer verordening bij hunne respective Overheden aantegeven,*
wan-

wanneer en op welken tijd zij hunne Goederen en Koopmanschappen verwagten, langs welk eenen weg, en onder hoedanige maatregelen van veiligheid; en zal hun als dan volgens de bepalingen, welken door deze verordening zijn gemaakt, van de binnenland-sche Overheid berigt gegeven worden, of zij de aangegevene Goederen en Koopmanschappen al of niet mogen laten inkomen.

H) Alle Amptenaars en civiele Overheden moeten na Publicatie dezer verordening aan de Voerlieden, buitenslands gaande, om Goederen en Koopmanschappen aantebrengeu, het moge van het Noorden of Zuiden zijn, bijzonder echter aan die in de Handelsteden, bekend maken, dat zij geene goederen, hoe genaamd, zelfs niet van het geringste gewigt, en de minste betekenis mogen aannemen; wanneer niet ieder stuk afzonderlijk met de voorgeschrevenen Overheids-passen en getuig-schriften tot den invoer gewettigd zij. *In geval van Contraventie zullen de paarden en wagens geconfiskeerd en de waar en koopmanschappen, waarvoor zij alsdan verantwoordelijk blijven, vernield worden, en zij zelve nog bovendien naar omstandigheid van zaken, nadrukkelijk in geld of lijfstraffe vervallen.* En wanneer dezelve genoodzaakt zijn, onder weg, waaren aan kooplieden of andere personen binnenslands aftegeven, ook dan moet hetzelfde voorschrift op zoodanig geval worden toegepast.

I) Daar het eindelijk mogelijk zijn kan, dat in Handel- en Koopsteden, of ten platten Lande bij
koop-

kooplieden reeds werkelijk uit *Italiaansche, Spaansche, West-Indische, of andere Streeken komende Goederen* aanwezig zijn, die nog niet gebruikt en *onuitgepakt* daar ter plaatze liggen, en de schadelijke kiemen der besmetting bevatten kunnen; zoo wordt hier mede aan alle Burgers en Inwoners, van welk eenen stand die ook zijn, onder de zwaarste verantwoordelijkheid, met den dood en verbeurte van hun vermogen ten behoeve der hoogst en hooge Rijkskreitslanden, gelast, onmiddlijk na de publicatie dezer verordening, hunnen respectieve Overheden op derzelver pligt en geweten, zonder eenig agterhouden, duidelijk aangegeven de goederen, door hun op dusdanige wyze ontfangen, *in welk geval dezelveu slegts op afgelegene onschadelijke plaatsen bewaard kunnen worden*; maar indien, het geen men echter, uit hoofde van de goede opinie, die men van de Ingezetenen van Frankenland heeft, voor onmogelijk houdt, dezelveu, niettegenstaande dit bevel, hunne waaren van de genoemde soort verbergen en hun woekerzugtig voordeel hoger achten, dan het leven van alle hunne medeburgers, en hierdoor, waarvoor de Voorzienigheid ons behoeft! zelf eene gevaarvolle besmetting doen ontstaan; *zoo worden dezelveu reeds vooraf tot alle pijnelijke straffen verval len verklaard, welke de wetten op zulk eene schriklijke daad ten allen tijde vastgesteld hebben.*

K) voor het overige spreekt het van zelven, dat, wanneer, overeenkomstig dezer wet, werkelijk eene vernieling van Koopmanschappen en andere

dere goederen voorgenomen moest worden, zulks niet door Tolbedienden, Dienaars der algemene veiligheid, zoude verrigt worden, maar door de Amptenaars der Rijksstenden, welken de uitoefening van Recht en Politie op zodanige plaatsen is toevertrouwd.

12) Wat ten laatste de aankomende Brieven en Paketten van buitens lands betreft, zoo mogen

a) geslotene Brieven, Paketten en gedrukte openlijke Dagbladen uit *Livorne*, geheel *Toskanen* en *Spanje* op de Rijks-Post-comptoiren in den Franckischen Kreits *niet meer aangenomen worden*.

b) Daarentegen moeten van hen, welken de bevoegdheid daartoe is gegeven, hier van terstond Notificatiën aan de duitsche Grens-post-Comptoiren gezonden worden, dat naamlijk voortaan slechts de geheel in azijn gereinigde, of in *Kruis-couverten*, uit de genoemde strecken komende, of *niet verzegelde* Brieven toegelaten worden.

c) Kooplieden in tegendeel en andere uit Frankeland derwaarts corresponderenden, indien dezelven anders zulk eene gevaarlijke briefwisseling voortzetten *moeten*, wordt gelast, hunnen vrienden van dit bevel kennis te geven.

Wordende wijders op zware verantwoording gesteld, allen de zulken, die als tegenstrevig, of slegts door eene meer strafbare nalatigheid, dit wezenlijk gedeelte der *behoedende Maatregelen* zoeken te ontzenuwen.

De algemene Kreitsvergadering, terwijl zij zich
over-

overtuigd houdt, dat een nauwkeurig naarkomen dezer provifionele verordening, in verband met den toefland en de overige betrekkingen van dezen Rijkskreits, reeds op zich zelven alles bewijze, wat het Publiek voor zijne zekerheid moge verwagten, belast hier mede alle plaatselijke Overheden, grens- en tol-amptenaren, en in het algemeen allen en een iegelijk der Magiftraats-onderhorigen; aan welken in dezen Kreits de zorg voor de algemeene zekerheid, orde en welzijn is toevertrouwd, en maakt het hun tot derzelver bijzonderen pligt, aan de naarkoming van dit bevel de behulpzame hand te leuen, als mede ook derzelver onderhorigen daartoe aantemanen, en de naburige overheden, in de aangrenzende Reikskreitsen door mededeling dezer verordening te verzoeken, om ook van hunne zijde aan onze vaderlandfche pogingen te gemoet te komen; zullende iedere nalatigheid van dezen pligt jegens de hoogst- en hooge Kreitsftenden, de nadruklijkfte verantwoording en ftraffen ten gevolge hebben, door de wetten reeds genoegzaam verordend, op het niet naarkomen van pligten, door de Overheid voorgefchreven in die gevallen, in welken het algemeen welzijn en zekerheid gevaar lopen. Voor het overige berust het in de magt en de wijsheid der hoogfte en hooge Stenden, door wier onmiddellijke bevelen en instellingen alleen de nadruklijkfte activiteit kan bevorderd worden, en in het vermogend gevoel van zelfbehoud, de grootfte waarborg voor de gelukkige uitwerking

de-

dezer provifionele verordening, bij welke in 't vervolg nog zodanige bijlagen gevoegd zullen worden, als tijd en omftandigheden mogten nodig maken. (*)

Signatum NEURENBERG *de algemeene Frankifche Kreitsvergadering*; den 30 November. 1804.

Eindelijk eifche ik hiermede alle mijne eerbiedwaardige amptgenoten plegtig op, dat zij

1) De hier gemaakte voorflagen op het nadruklijkst toetfen; en indien zij daarin mogelijk eene ondoelmatigheid ontdekken, zulks openlijk bekend maken, en hunner respectivè hooge Regeringen krachtdadiger, en ten opzigte der uitvoerbaarheid aanprijzenswaardiger en doorgaans meer naauwkeurig famenhangende voorflagen voordragen.

2) Insgelijks dat zij die behandeling dezer ziekte, welke zij, door eene zorgvuldige vergelijking en beproeving der methoden, van welken zich zo wel de Amerikaanfche en Engelfchen, als de overige
Eu-

(*) Het zij mij hier nog geoorloofd, den wensch te mogen uiten, dat de voortreffelijke Kreitsvergadering hare wijze voorzorg ook daar henen moge richten, dat de Voerlieden en Pakkers, welken tegenwoordig met het op- en afladen van verdagte goederen moeten omgaan, al zijn dezelve ook met gerustftellende getuigfchriften voorzien, niet met dezelfde klederen, in welken zij hun werk verrigten, onder andere menfchen, inzonderheid in herbergen, verkeren, gelijk zulks gewoonlijk na geëindigd dagwerk pleegt te gefchieden; maar vooraf andere klederen aantrekken, en die klederen op eene afgelegene luchtige plaats nederleggen, en zich zelf voorzorgvuldig reinigen.

Europeaanſche geneeſheren tot genezing bedienden , bevonden hebben de zekerſte en beſte te zijn , hunner Regeringen uitvoerig mededelen , ten einde deze als dan in ſtaat geſteld worden , dezelve aan hare gezamenlijke Stads- en Diſtrict-Doctoren , als rigtsnoer hunner behandeling bij het ziekbed , aan te bevelen , en ter algemene kennis van het Publiek te kunnen brengen ; op dat deſzelfs verſtandigſte gedeelte , in het treurig geval , wanneer naamlijk deze peſtaartige ziekte zich uitbreiden , en het ten laaſten mogelijk aan een genoegzaam aantal van geneeſheren zoude ontbreken , den zieken met goeden raad kunnen bijſtaan.



